

भोंदू साधू, संत आणि महाराज

अनुक्रमणिका

१. स्वतःपुरते पहाणारे संकुचित वृत्तीचे एक तथाकथित महाराज ! १५
२. 'आपलाच साधनामार्ग योग्य आहे', असे समजणारे एक संत १५
३. इतर संत आणि संप्रदाय यांविषयी तुच्छतेने बोलणे १६
४. तंत्रमार्गाच्या व्यतिरिक्त इतर मार्गांना तुच्छ लेखणे १६
५. स्वतःच्या जातीतील एक साधिका सनातन संस्थेच्या मार्गदर्शनानुसार साधना करू लागण्याचे दुःख होणे १७
६. सर्व साधू-संतांनी अहंकार बाजूला ठेवून देश, धर्म अन् समाज यांच्या कार्याला प्राधान्य देऊन एकत्र येण्याची नितांत आवश्यकता ! १७
७. संत आणि संप्रदाय यांच्यात व्यापकत्व आल्यास हिंदुत्वासाठी संघटितपणे कार्य करणे शक्य ! १८
८. हिंदुहितासाठी सर्वांनीच आपापल्या संप्रदायाच्या संकुचितपणाच्या भिंती पाडून व्यापक आणि सर्वसमावेशक होण्याची आवश्यकता १८

मनोगत

‘ज्ञानी म्हणूनी तू जगी मिरविसी । इतर जनांसी सावध करिसी । स्वतः आपणा कसा फसविसी । आहे का हृदयी तुझ्या हरिनाम ॥’ असे प.पू. भक्तराज महाराज (प.पू. बाबा) यांनी एका भजनपंक्तीत मार्गदर्शन करतांना म्हटले आहेत. या ओळी सांप्रतकाळातील तथाकथित साधू-संत आणि स्वतःला महाराज म्हणवून घेणाऱ्यांना तंतोतंत लागू पडतात.

प.पू. बाबांचे हे मार्गदर्शनपर बोल अशांना केवळ सावध करणारे नसून अंतर्मुख करून दिशादर्शन करणारेही आहेत.

अध्यात्मावर अनेक घंटे प्रवचन देणारे; परंतु स्वतः धर्माचरण न करता पाश्चात्यांचे अंधानुकरण करून समाजाला संभ्रमित करणारे असे दांभिक म्हणजे ‘लोका सांगे ब्रह्मज्ञान । आपण कोरडे पाषाण ॥’ याचे मूर्तीमंत उदाहरण आहेत. चैतन्याचा स्रोत असलेल्या हिंदु देवतांचे अश्लाघ्य विडंबन करून हिंदूंच्या श्रद्धास्थानांवर आघात करणारे हे भोंदू महाराज ईश्वरभक्तीचा प्रसार करण्याऐवजी समाजाला ईश्वरापासून दूर नेण्याचे महापापच करत आहेत. अशा दांभिक साधू-संतांमुळे हिंदु धर्माची अपरिमित हानी होत आहे. त्यांची माहिती प्रस्तुत ग्रंथात दिली आहे.

राष्ट्र आणि धर्म यांच्या हितापेक्षा स्वहिताला प्राधान्य देणारे, स्वतःच्या, तसेच स्वतःचा मठ-संप्रदाय यांच्या आर्थिक वृद्धीसाठी राजकारण्यांशी संबंध ठेवून त्यांचे लांगूलचालन करणारे हे साधू-संत महान हिंदु धर्म आणि संस्कृती यांना लांचछनास्पद आहेत. असे भोंदू साधू-संत आणि दुर्जन राजकारणी यांची अनिष्ट युतीच हिंदुधर्मविघातक गोष्टींना कारणीभूत ठरते. राज्यकर्त्यांच्या तुष्टीकरणात धन्यता मानणारे असे तथाकथित साधू, संत आणि स्वघोषित महाराज यांची ओळख आपल्याला या ग्रंथात होते.

तथाकथित संत-महंत किंवा महाराज यांच्या सत्संग, दर्शनसोहळे, संतसंमेलने आदी कार्यक्रमांमध्ये बहुतांश वेळा खऱ्या भक्तांऐवजी राजकारणी आणि धनाढ्य यांचे वर्चस्व दिसून येते. त्यामुळे भाविकांना काही वेळा त्यांचे दर्शनही दुर्लभ होते. कार्यक्रमाचा आध्यात्मिकदृष्ट्या लाभ न मिळाल्याने खऱ्या भाविकांची श्रद्धा डळमळीत होते. अशा कार्यक्रमांच्या आयोजनातील त्रुटींमुळे भाविकांची पुष्कळ गैरसोयही होते. तसेच भोंदू साधू, संत आणि महाराज यांनी धर्मजागृतीच्या नावाखाली घेतलेली संतसंमेलने, अधिवेशने यांमध्येही अध्यात्माचा बाजार मांडून मानसन्मान आणि प्रसिद्धी मिळवण्यासाठी पैशांचा प्रचंड अपव्यय केल्याचे आढळून येते. अशा अपप्रवृत्तींचा अध्यात्मात शिरकाव झाल्याची उदाहरणे या ग्रंथात दिली आहेत.

‘अध्यात्मातील अधिकारी असलेले साधू-संत अशा संतत्व नसलेल्या दांभिक आणि स्वघोषित साधू-संतांना ओळखून धर्महानी रोखण्याचे कार्य करण्यास प्रेरित होवोत, तसेच सध्याच्या धर्मग्लानीच्या भयावह काळात खऱ्या साधू-संतांकडून योग्य मार्गदर्शन मिळून हिंदूंची उन्नती होवो, अशी ईश्वरचरणी प्रार्थना ! - संकलक

(‘खरे आणि भोंदू साधू-संत’ या ग्रंथमालिकेचे सामाईक मनोगत ग्रंथमालिकेतील दुसरा खंड ‘भोंदू बाबांपासून सावधान !’ यात दिले आहे.)